KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1468/2006

2006 m. spalio 4 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 595/2004, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1788/2003, nustatančio mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje, taikymo taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1788/2003, nustatantį mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje [1], ypač į jo 3 straipsnio 3 dalį ir 24 straipsnį,

kadangi:

(1) Reikia patikslinti tam tikras nuostatas, kad būtų darniai įgyvendintos taisyklės, susijusios su įspėjimo laikotarpiu ir sąlygomis, kuriomis panaikinamas individualus referencinis kiekis arba patvirtinimas, kaip nustatyta Komisijos reglamento (EB) Nr. 595/2004 [2] 8 straipsnio 4 dalyje ir 11 straipsnio 4 dalyje. Be to, siekiant valstybėms narėms palengvinti valdymą, reikia pakeisti tuose straipsniuose nustatytus galutinius terminus.

(2) Reglamento (EB) Nr. 595/2004 10 straipsnyje nustatyta, kaip atsižvelgiama į pieno riebumą rengiant galutinę ataskaitą apie pristatyto pieno kiekį. Patirtis parodė, kad kai kurie gamintojai, pristatantys pieną, kurio referencinis riebumas yra labai didelis ir nebūdingas jų turimų melžiamų karvių bandai, gali pasipelnyti iš tokio pieno riebumo koregavimo. Kad nebūtų nesąžiningai naudojamasi riebumo koregavimo koeficientu, reikėtų nustatyti riebumo neigiamo skirtumo ribą. Tačiau šią nuostatą reikėtų taikyti nuo dvylikos mėnesių laikotarpio, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 1 straipsnio 1 dalyje, prasidedančio 2007 m. balandžio 1 d., kad per dabartinį dvylikos mėnesių laikotarpį parduoto pieno kiekio nepaveiktų nauji susitarimai.

(3) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1406/2006, 3 straipsnio 1 dalimi, valstybės narės moka mokestį kiekvienų metų spalio 16 d. – lapkričio 30 d. laikotarpiu. Todėl reikėtų pakeisti Reglamento (EB) Nr. 595/2004 15 straipsnyje nustatytą galutinę datą, kurią Europos žemės ūkio garantijų fondui (EŽŪGF) sumokamas ir deklaruojamas mokestis.

(4) Reglamento (EB) Nr. 595/2004 26 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad kiekvienais metais iki gruodžio 1 d., kovo 1 d., birželio 1 d. ir rugsėjo 1 d. Komisijai pateikiamas tinkamai užpildytas to reglamento I priede pateiktas atnaujintas klausimynas, kaip reikalaujama Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 8 straipsnio 2 dalies b punkte. Dėl tokių atnaujintų duomenų gali pasikeisti skirtinga mokesčio suma. Todėl reikėtų nustatyti, kaip reikėtų deklaruoti pagal Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 3 straipsnį Europos žemės ūkio garantijų fondui (EŽŪGF) mokėtinas pakoreguotas sumas.

(5) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 595/2004 16 straipsnio 1 dalimi, valstybės narės nustato prioritetines gamintojų kategorijas permokėtam mokesčiui perskirstyti, remdamosi vienu ar keliais objektyviais kriterijais. Patirtis parodė, kad valstybėms narėms reikia daugiau aiškumo ir lankstumo apibrėžiant prioritetines kategorijas.

(6) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 3 straipsnio 1 dalį valstybės narės EŽŪGF turi sumokėti iki 99 % mokėtinos mokesčio sumos. Jeigu likęs 1 % nevisiškai panaudojamas bankroto atveju arba kai gamintojai galutinai negali sumokėti mokesčio, valstybėms narėms reikėtų leisti likusią sumą panaudoti pagal kriterijus, taikomus to reglamento 13 straipsnio 1 dalyje nurodyto permokėto mokesčio perskirstymui.

(7) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 595/2004 24 straipsnio 6 dalimi, savo produkciją parduodantys tiesiogiai vartoti gamintojai turi saugoti visus įrašus apie pagamintą pieno arba pieno produktų kiekį, įskaitant pagamintą, bet neparduotą ar neperleistą pieno arba pieno produktų kiekį. Šie apskaitos reikalavimai yra neproporcingi tam tikrų gamintojų, parduodančių labai mažus kiekius (neviršijančius 5 000 kg pieno ekvivalento), atžvilgiu. Šiuos gamintojus reikėtų atleisti nuo įpareigojimo saugoti įrašus apie neparduoto ar neperleisto pieno ar pieno produktų kiekį.

(8) Todėl Reglamentą (EB) Nr. 595/2004 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

(9) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Pieno ir pieno produktų vadybos komiteto nuomonę,

[1] OL L 270, 2003 10 21, p. 123. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1406/2006 (OL L 265, 2006 9 26, p. 8).

[2] OL L 94, 2004 3 31, p. 22.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 595/2004 iš dalies keičiamas taip:

1) 8 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Jeigu ataskaita nepateikiama iki birželio 15 d., valstybės narės per 15 darbo dienų supirkėjui pateikia oficialų įspėjimą, raginantį pateikti tokią deklaraciją per 15 dienų. Jeigu ataskaita nepateikiama iki to termino pabaigos, valstybės narės panaikina patvirtinimą arba reikalauja sumokėti sumą, proporcingą atitinkamam pieno kiekiui ir atsižvelgiant į nusižengimo sunkumą.

3 dalis toliau taikoma per įspėjimo terminą.“;

2) 10 straipsnio 1 dalyje po trečios pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„Kai, taikant trečią pastraipą, gamintojo pristatytas pakoreguotas pieno kiekis yra mažesnis kaip 75 % faktiškai pristatyto pieno kiekio, o gamintojo individualus referencinis pieno riebumas viršija 4,5 %, ataskaita parengiama pagrindu taikant 75 % faktiškai pristatyto pieno kiekio.“;

3) 11 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Jeigu ataskaita nepateikiama iki birželio 15 d., valstybės narės per 15 darbo dienų gamintojui pateikia oficialų įspėjimą, raginantį pateikti deklaraciją per 15 dienų. Jeigu ataskaita nepateikiama iki to termino pabaigos, to gamintojo pardavimo tiesiogiai vartoti referencinis kiekis patenka į nacionalinį rezervą. Per įspėjimo laikotarpį toliau taikoma šio straipsnio 3 dalies pirma pastraipa.“;

4) 15 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 ir 2 dalyse žodis „rugsėjo“ pakeičiamas žodžiu „spalio“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės deklaruoja Europos žemės ūkio garantijų fondui (EŽŪGF) sumas, kurios susidarė taikant Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 3 straipsnį kartu pateikdamos išlaidas, kurios buvo deklaruotos kiekvienų metų lapkričio mėnesį.

Kai pagal šio reglamento 26 straipsnio 3 dalį valstybės narės pateikia atnaujintus klausimyno, minimo to straipsnio 1 dalyje, duomenis, jos deklaruoja EŽŪGF pakoreguotas sumas ir išlaidas, kurios buvo deklaruotos už mėnesį, iki kurio pateikiamas klausimynas.“;

5) 16 straipsnis pakeičiamas taip:

„16 straipsnis

Permokėto mokesčio perskirstymo kriterijai

1. Prireikus, valstybės narės, nustatydamos Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 13 straipsnio 1 dalies b punkte minimas prioritetines gamintojų kategorijas, remiasi vienu ar keliais kriterijais:

a) valstybės narės kompetentingos institucijos oficialiu pripažinimu, kad buvo neteisingai priskaičiuotas visas mokestis arba jo dalis;

b) ūkio geografine vieta, visų pirma, ar jis nepriklauso kalnų rajonams, kaip apibrėžta Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 (*) 18 straipsnyje;

c) didžiausiu galvijų tankumu ekstensyvios gyvulininkystės ūkyje;

d) dydžiu, kuriuo viršytas individualus referencinis kiekis (mažesniu kaip 5 % arba 15 000 kg, priklausomai, kuris mažesnis);

e) jeigu individualus referencinis kiekis yra mažesnis kaip 50 % nacionalinio vidutinio individualaus referencinio kiekio;

f) kitais objektyviais kriterijais, kuriuos nustato valstybė narė, pasikonsultavusi su Komisija.

2. Permokėtas mokestis baigiamas iš naujo perskirstyti ne vėliau kaip po penkiolikos mėnesių pasibaigus esamam dvylikos mėnesių laikotarpiui.

(*) OL L 160, 1999 6 26, p. 80.“.

6) įterpiamas šis 16a straipsnis:

„*16a straipsnis*

Į EŽŪGF sąskaitą nesumokamo 1 % mokesčio panaudojimas

Kai pagal Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 3 straipsnio 1 dalį į EŽŪGF sąskaitą nesumokamo 1 % mokesčio suma, kurios reikia bankroto išlaidoms padengti arba kai gamintojai galutinai negali sumokėti mokesčio, valstybės narės perteklių gali panaudoti pagal to reglamento 13 straipsnio 1 dalį.“;

7) 24 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Ne mažiau kaip trejus metus nuo tų metų, kuriais buvo sudaryti dokumentai, savo produkciją parduodantys tiesiogiai vartoti gamintojai saugo ir leidžia valstybės narės kompetentingai institucijai susipažinti su 12 mėnesių įrašais apie atsargas, nurodant išsamią informaciją, išskaidytą pagal mėnesius ir atskirus produktus, apie visus parduotus arba perduotus pieno arba pieno produktų kiekius.

Gamintojai, kurių individualus pardavimo tiesiogiai vartoti referencinis kiekis yra 5 000 kg arba didesnis, taip pat saugo įrašus apie pagamintą, bet neparduotą ar neperleistą pieno arba pieno produktų kiekį.

Valstybės narės gali nustatyti išsamesnes taisykles.“;

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1 straipsnio 2 dalis taikoma nuo 2007 m. balandžio 1 dienos.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. spalio 4 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė